

[Camre.]

fattigere verden for vore efterkommere. På dette ene område bør det være muligt for os at sige fra.

Camre: Så længe der har levet mennesker på denne klode, har det været nødvendigt for dem at udnytte klodens ressourcer på forskellig vis for at opretholde livet og for at forbedre dets vilkår.

Inden for det sidste århundrede, kan man vel sige, har teknikken gjort det muligt for os at gøre dette med en sådan effektivitet, at der på en lang række områder er slået huller i den såkaldte økologiske balance; der er betydelig risiko for, som en fremtrædende videnskabsmand udtrykte det for et par dage siden, at menneskene er ved at formere sig, forurene og udvikle sig ihjel.

Det spørgsmål, jeg har stillet til handelsministeren, rører naturligvis kun ved en meget begrænset del af denne problematik. Det er spørgsmålet om den jagt og udryddelse, der foregår af en række i dag temmelig sjældne vilde dyr, først og fremmest tigre, leoparder, andre såkaldt plettede dyr af katteracen, elefanter, zebraer, kænguruer m.v. Disse jagter foregår endog i de særlige dyreparker, som skulle værne om disse dyr, og sagkyndige mener, at f. eks. den sidste vildtlevende tiger vil være skudt inden 1980.

Det eneste effektive middel fremhæves af alle at være et forbud i de udviklede lande mod import af skind, hove og tænder, altså specielt elfenben. Jeg ville gerne spørge, om handelsministeren vil medvirke til, at vi får et sådant forbud i Danmark, selv om jeg erkender, at det danske marked kun er en lille del af verdensmarkedet.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Ja, handelsministeriets ressort er jo vidt: vi går nu fra uddannelse af dæksmandskab over til vilde dyr.

Jeg skal svare hr. Camre med, at jeg tror, vi alle her i landet er enige om, at de vilde dyr i de fjerne lande skal have en rimelig chance for at overleve.

Man må vel hertil føje, at sagen måske i alt fald for visse dyrearters vedkommende ser lidt anderledes ud for indbyggerne i disse lande, som har afgrøder og husdyr og men-

neskers sikkerhed at tage vare på. Men lad nu den side af problematikken ligge.

Efter de gældende bestemmelser — jeg taler nu om valutaloven — kan skind, tænder og hove af vilde dyr frit indføres her til landet fra praktisk taget alle andre lande. Forudsætningen er naturligvis, at de ankommer i en tilstand, som ikke indebærer nogen risiko for smitte af vor egen dyrebestand.

Den bemyndigelse, der i henhold til valutaloven er givet mig til at indføre importrestriktioner, er begrænset, nemlig til varetagelse af følgende hensyn: handelspolitiske interesser, sikring af rimelige konkurrencevilkår for dansk erhvervsliv eller Danmarks aftaler eller samarbejde med udlandet. Det er begrænsningen, der ligger for mig i valutaloggivningen, og ingen af disse hensyn gør sig jo her gældende. Jeg har derfor ikke hjemmel til at gennemføre et sådant importforbud, som for øvrigt ville stride mod vore aftaler med udlandet.

Jeg ser to muligheder for at komme de vilde dyr til hjælp. Enten må de pågældende lande indføre et eksportforbud. Det har de lov til efter internationale regler. Eller også må der træffes en international aftale om at forbyde importen. En sådan aftale på internationalt niveau ville give os ret til at lave et importforbud. Jeg kan tilføje, at regeringen er beredt til at yde al mulig støtte til alle internationale bestræbelser gående ud på at sikre de vilde dyrearter mod en truende udslettelse.

Hr. Camre spørger udtrykkelig, om jeg vil arbejde for et sådant internationalt forbud, men jeg tror, han vil forstå, at det ikke bliver handelsministeren, der i givet fald skal arbejde med dette; han skal kun drage konsekvensen af det resultat, der måtte komme af en international aktion.

Camre: Jeg var ved udformningen af mit spørgsmål en lille smule i tvivl om, hvorvidt jeg burde have stillet spørgsmålet til kulturministeren, fordi jeg erkender, at det vel nok er det ressort, der er nærmest til at behandle sagen, og jeg er også helt klar over handelsministerens vanskeligheder ved at gribe ind.

Med hensyn til mulighederne for at gennemføre eksportforbud i de pågældende lande er de meget små, fordi der er tale om lavt